

PREZYDENT MIASTA KRAKOWA

22 MAR. 2017

OR-03.0003.2387.2017

Kraków,

Pan
Łukasz Wantuch
Radny Miasta Krakowa

W odpowiedzi na Pana interpelację w sprawie abonamentu mieszkańca SPP, zgłoszoną na sesji Rady Miasta Krakowa w dniu 15 marca 2017 r., uprzejmie informuję.

Problematyka pobierania opłat za korzystanie z dróg publicznych regulowana jest przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985 r. *o drogach publicznych* (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 1440 z późn. zm.), w której w sposób wyraźny wskazano istnienie obowiązku, a nie jedynie możliwości, ponoszenia przez użytkownika pojazdu samochodowego opłat za korzystanie z dróg publicznych oraz, wydanej na podstawie upoważnienia zawartego w ww. ustawie, uchwały nr XXI/229/11 Rady Miasta Krakowa z dnia 6 lipca 2011 r. *w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, ustalenia opłat za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, wprowadzenia opłaty abonamentowej dla niektórych użytkowników dróg oraz sposobu pobierania tych opłat (z późn. zm.)*.

Ukształtowanie kręgu podmiotów obowiązanych do ponoszenia opłat za postój pojazdu na drogach publicznych objętych strefą płatnego parkowania we wskazany sposób powoduje, że krąg podmiotów uprawnionych do zerowej lub obniżonej stawki opłat za parkowanie pojazdów nie może być kształtowany w sposób dowolny. Stosownie do przepisów ustawy o drogach publicznych, radzie gminy przysługuje m.in. kompetencja do ustalenia wysokości stawek opłat za parkowanie i wprowadzenia opłat abonamentowych lub zryczałtowanych oraz zerowych stawek opłat dla niektórych użytkowników drogi. Jednakże swoboda działania rady gminy winna być podejmowana w granicach upoważnienia ustawowego i zgodnie z intencją ustawodawcy powinna uwzględniać cel regulacji ustawowej.

Należy wskazać, że w przeszłości ppkt 3.2.2.a) załącznika nr 2 do uchwały nr XXI/229/11 Rady Miasta Krakowa z dnia 6 lipca 2011 r. brzmiał:

„3. 2.2 Abonament postojowy typu „P1, P2, P3” wydawany jest:

a) na numer rejestracyjny dla pojazdu samochodowego osoby fizycznej zameldowanej na pobyt stały na obszarze określonym w załączniku Nr 1 do niniejszej uchwały posiadającej pojazd samochodowy na podstawie jednego z tytułów wymienionych w ppkt 3.2.1 – potwierdzający uprawnienie do parkowania wyłącznie w podstrefie miejsca zameldowania.

- stawka opłaty za pierwszy pojazd wynosi – 10 zł/miesiąc,

- stawka opłaty za każdy kolejny pojazd tej osoby, jak również kolejnych osób zameldowanych na pobyt stały pod tym samym adresem wynosi – 250 zł/miesiąc”

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie wyrokiem z dnia 15 stycznia 2013 r. sygn. III SA/Kr 1187/11 stwierdził nieważność uchwały nr XXI/229/11 Rady Miasta Krakowa z dnia 6 lipca 2011 r. m.in. w zakresie pkt 3.2.2a) tiret pierwszy załącznika nr 2 w zakresie słowa „pierwszy” oraz tiret drugi w całości jako naruszające zasady konstytucyjnego państwa prawa oraz zasady równości wobec prawa. W ocenie sądu kryterium różnicowania mieszkańców strefy płatnego parkowania ze względu na liczbę posiadanych samochodów przez jedną osobę, a także przez inne osoby zameldowane pod tym samym adresem, należało ocenić jako niezgodne z wynikającą z zasady demokratycznego państwa prawnego zasadą sprawiedliwości społecznej nakazującą, by różnicowanie poszczególnych osób pozostawało w odpowiedniej relacji do dzielących je różnic. Tym samym wbrew twierdzeniom pomysłodawcy, w opinii sądu niezgodna z prawem była nie wyłącznie „zasada pierwszeństwa” w przyznawaniu abonamentu, ale *in genere* różnicowanie podmiotów występujących o wydanie abonamentu.

Sąd wskazał, że zasada równości wobec prawa wymaga, by podmioty charakteryzujące się daną cechą istotną, były traktowane równo, bez różnic faworyzujących lub dyskryminujących. Wprowadzanie różnicowania jest dopuszczalne tylko gdy jest uzasadnione, to znaczy gdy pozostaje w związku bezpośrednim z celem przepisów, wagą interesu, dla którego różnicowanie jest wprowadzone, pozostaje w proporcji do interesów naruszanych oraz nie uwłacza w sposób zasadniczy innym wartościom (por. zwłaszcza wyrok TK z dnia 12 grudnia 1994 r., K 3/94; wyrok TK z dnia 6 grudnia 1997 r., K 8/97; wyrok TK z dnia 4 stycznia 2000 r., K 18/99). Tym samym w ocenie sądu wprowadzając ograniczenie możliwości nabycia abonamentu tylko na jeden samochód i tylko przez jedną osobę zameldowaną pod danym adresem, Rada Miasta naruszyła zasady równości i sprawiedliwości społecznej, wprowadzając nieznaledujące należytego uzasadnienia konstytucyjnego, a zatem niezgodne z prawem różnicowanie, dyskryminujące mieszkańców strefy płatnego parkowania zarówno wobec innych mieszkańców miasta, jak i wzajemnie wobec siebie.

Mając na względzie charakter argumentacji podniesionej przez Wojewódzki Sąd Administracyjny należy wskazać, że ewentualna zmiana ppkt 3.2.2 załącznika nr 2 do uchwały nr XXI/229/11 Rady Miasta Krakowa z dnia 6 lipca 2011 r. w proponowanym zakresie mogłaby w istotny sposób naruszać normy obowiązującego prawa stanowiące upoważnienie do podjęcia uchwały, tj. art. 13b ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, jak i konstytucyjnie gwarantowaną zasadę równości podmiotów wobec prawa wyrażoną w art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz normy ujęte w art. 2 i 7 Konstytucji, według których Rzeczypospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej, w którym organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. W tym kontekście należy także wskazać na orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 marca 1988 r. (U 7/87, OTK 1988, Nr 1, poz. 1), w którym stwierdzono, iż: „Trybunał Konstytucyjny stoi na stanowisku, że konstytucyjna zasada równości wobec prawa (...) polega na tym, że wszystkie podmioty prawa (adresaci norm prawnych) charakteryzujące się daną cechą istotną (relewantną) w równym stopniu mają być traktowane równo. W ocenie Trybunału Konstytucyjnego różne traktowanie przez prawo określonych grup (klas) podmiotów powinno być uzasadnione w tym sensie, że musi być oparte na uznanych kryteriach ceny klasyfikacji różnicującej podmioty prawa. Ponadto, rozumienie zasady równości zostało określone w wyroku z dnia 29 czerwca 2001 r. (K 23/00, OTK 2001, Nr 5, poz. 124), w którym wskazano, iż: „Rozumienie zasady równości ma w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego jednoznaczną treść. Oznacza ono w szczególności nakaz jednakowego traktowania podmiotów prawa w obrębie określonej klasy (kategorii). Wszystkie podmioty charakteryzujące się w równym stopniu daną cechą istotną, powinny być traktowane równo,

a więc według jednakowej miary (...). W związku z powyższym, sytuacja charakteryzująca się odmiennym traktowaniem adresatów normy prawnej jest dopuszczalna, o ile różnicowanie jest oparte o cechę istotną.

Biorąc pod uwagę argumentację podniesioną przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie, przesłanki wskazane treści interpelacji nie stanowią cech istotnych usprawiedliwiających różnicowanie sytuacji mieszkańców strefy płatnego parkowania w Krakowie w zakresie ceny abonamentu mieszkańca.

z up. PREZYDENTA MIASTA

Andrzej Trzmiel
Z-ca Prezydenta Miasta Krakowa

Otrzymują:

1. Adresat
2. Zarząd Infrastruktury Komunalnej i Transportu w Krakowie
3. Miejska Infrastruktura Sp. z o.o.
4. Biuletyn Informacji Publicznej
5. aa